

תיאטרון האינקובטור

מהבמאי של
"העיר הזאת"
ו"הטרגדיה של מקבת"

תיכון החיים

מחווה בראפ לסרטי תיכון

תיכון מגשימים

ההצגה מגוללת את סיפורו של יואב, תלמיד חדש שהצטרף לשכבה בשנת הלימודים האחרונה ובמהרה מבין שהתיכון אליו הגיע אינו תיכון רגיל. כיאה למחזמר שכולו בראפ, התלמידים בתיכון מגשימים נמדדים ביכולות הורבליות שלהן כאשר הספורט המועדף עליהם הוא באטלים- קרבות ראפ. ליואב יש משימה לא פשוטה של למצוא את מקומו בתיכון, הוא נקרע בין הנאמנות שלו לעצמו לבין הרצון העז להיות שייך.

קצת על קרבות ראפ-באטלים

באטל הינו קרב בין שני ראפרים, לרב מאולתר. מטרתו של כל ראפר היא להאדיר את עצמו ולעלוב ביריבו. המנצח הוא זה שהפגין את היכולות המילוליות והמוזיקליות המרשימות ביותר. על פי רב תגובות הקהל הן אלו שמכריעות מי ניצח. תחילת תופעת הבאטלים מיוחסת לסצינת הראפ של החוף המזרחי בארה"ב, בשנות ה-70 המאוחרות. בהמשך המאה ה-20 התופעה התפשטה ובשנת 2002 קיבלה חשיפה נרחבת בסרט ההוליוודי 8 מייל, בו מככב הראפר אמינם. על אף שישנן תחרויות ראפ גדולות, התופעה עדיין מזוהה יותר עם הרחוב ופחות עם סצינת ההיפ הופ המסחרי. באטל יכול להתרחש בכל מקום ופעמים רבות מתקיים בספונטניות.

קצת על תהליך העבודה - מאת הבמאי

העבודה על תיכון מגשימים ארכה כ-3 שנים וכללה אינספור שכתובים, נסיונות וכן מחקר מעמיק סביב ז'אנר סרטי הנעורים. בדומה ל"עיר הזאת" (שהיא מחווה לספרות וקולנוע בלשי) ול"טרגדיה של מקבת" (השואבת השראה מסרטי אימה) גם כאן ביקשתי למצוא את האלמנטים העלילתיים הבולטים ביותר בז'אנר וליצוק לתוכם את השירה שלי ושל שותפי ליצירה. לצד זאת חיפשנו את האלמנטים המוזיקליים הרווחים בז'אנר ובהשראתם נכתבה המוזיקה. מהסיבות האלו אנו מגדירים את המופע כ"מחווה בראפ לסרטי תיכון", אבל יותר מדוייק יהיה לומר שזוהי מחווה לדור שלנו, של סוף שנות ה-90/תחילת האלפיים, ואולי מחווה לנעורים באשר הם, שכן כשם שחקרנו את הז'אנר הקולנועי הזה ניסינו גם לשחזר את תקופת התיכון שלנו.

עומר מור, עומר הברון ואני התברנו ביחד, על כן המחזה גדוש בנוסטלגיה, מחוות לחברי ילדות והומור פנימי. אבל מה שהיה מעניין ומאתגר יותר בתהליך העבודה, הוא ההיזכרות בכל הלבטים והתהפוכות המאפיינים את גיל ההתבגרות, והנסיון להבין אותם דרך אותם סרטים עליהם גדלנו וממרחק השנים שעברו.

אולי הדבר הבולט ביותר שעולה מצפיה בסרטי נעורים הוא מוטיב ה"חוקים", התלמידים בתיכון תמיד כפופים למערכת מוסכמות שהתקבעה בינם לבין עצמם. מוסכמות שלצופה מהצד עשויות להראות אבסורדיות, ממש כמו שעולה מהזכרות בכל הדרמות של גיל ההתבגרות. אבל קל להסתכל מהצד כאשר האירוניה מוגשת לך בברור, ועוד יותר קל לחשוב שהחוקים החברתיים הם נחלת הנעורים. אין ספק שלמתבגרים יש נטייה לתת עודף משקל לבעיות שנראות פשוטות ממרחק השנים אך עלינו להודות שהתיכון הוא משל לכל מסגרת חברתית, מהקטנה ועד הגדולה ביותר. כולנו מוקפים בדעות ומוסכמות שונות ובסופו של יום צריכים לשאול את עצמנו מי באמת צודק, למי להאמין, באיזו דרך ללכת ומה יהיה המחיר.

מילה לסיום לגבי השפה המוזיקלית של המופע - הסגנון של מחזמר בראפ צובר תאוצה בשנים האחרונות ולא בכדי. יש משהו בסגנון המוזיקלי הזה שפשוט מאוד מתאים לדרמה ויותר מכך זהו כלי נהדר לספר סיפור. הדרמה בתחילתה צמחה מהשירה. המחזות הראשונים המוכרים לנו כתובים על משקל סדור ולעיתים גם חריזה, על כן, בעיני אין ביצירה משום חדשנות אלא חזרה למקורות.

על היוצרים והמשתתפים

עמית אולמן - פדרו גראס

בוגר ניסן נתיב ירושלים. חבר בלהקת "ויקטור ג'קסון" ושחקן בתיאטרון האינקובטור. הבימאי והכותב הראשי של ההצגות "העיר הזאת" ו"הטרגדיה של מקבת", בשתייהן הוא גם משתתף. זוכה פרס הפרינג' על בימוי "העיר הזאת". מחלוצי השירה המדוברת (ספוקן וורד) בישראל ומקים הארגון "פואטרי סלאם ישראל". מופיע בערבי שירה ברחבי הארץ וכן בהופעות מוזיקה משלו עם חומרים מקוריים.

עומר מור - איציק פצתני

חבר בלהקת "ויקטור ג'קסון" וכן מופיע כאמן סולו-קאברים וחומרים מקוריים. מיוצרי מחזמר הראפ "העיר הזאת" וזוכה פרס הפרינג' על המוזיקה להצגה. כמפיק מוזיקלי עובד עם נצי' נצי, פדרו גראס, ג'ימבו ג'יי, מיכל לוטן ועוד. מלחין להצגות תיאטרון, ומשמש כמוזיקאי הבית באירועים שונים של "פואטרי סלאם ישראל".

עומר הברון - ג'ימבו ג'יי

חבר בלהקת "ויקטור ג'קסון". שחקן וכותב בהצגות "העיר הזאת" ו"הטרגדיה של מקבת" של תיאטרון האינקובטור. סולן וכותב ב-"ג'ימבו ג'יי ולהקת ספא" - הרכב ראפ ושירה מדוברת. משורר בערבי שירה מדוברת של "פואטרי סלאם ישראל". בוגר החוג לתקשורת של מכללת ספיר.

תיאטרון האינקובטור

ההצגה תיכון מגשימים הינה חלק מחזונו של תיאטרון האינקובטור לקידום יוצרים צעירים ופיתוח שפת תיאטרון חדשנית, שתחזיר קהל צעיר לאולמות התיאטרון. ההצגה מצטרפת לרפרטואר העשיר של התיאטרון הכולל 17 הצגות ביניהן העיר הזאת, הטרגדיה של מקבת, בית מטבחיים 5, מה שחשוב באמת, אלחנדרו, פרוייקט פואטרי סלאם ישראל ועוד.

תיאטרון האינקובטור החל לפעול בשנת 2005 בתמיכת "קרן ברכה" כפרויקט שמטרתו העיקרית ליצור תשתית ליצירה ירושלמית מקורית ולאפשר התבססותם של היוצרים בירושלים.

במהלך 11 השנים האחרונות קיים התיאטרון מעל 2050 הופעות של 44 הצגות מקוריות כולל סדרת טלוויזיה בערוץ 10. התיאטרון זכה להכרה של גורמים מוסדיים ציבוריים כגון עיריית ירושלים ומשרד התרבות וב-2013 הוכר כתיאטרון רפרטוארי.

תיאטרון האינקובטור פועל בימים אלה בבית מוזיאון תיאטרון במרכז העיר בירושלים.

דורון גוברמן

בוגרת מסלול משחק בסמינר הקיבוצים. בוגרת קורס למשחק מול מצלמה - רוני דייכס. שחקנית בתיאטרון הבימה בהצגה "המלט", בתיאטרון האינקובטור בהצגה "בית מטבחים חמש", בתיאטרון העברי בהצגה "לרקוד עם אבא" ובתיאטרון תמונע בהצגה "זה תלוי".

גלי אשכנזי-לויין

בוגרת סטודיו למשחק ניסן נתיב תל אביב. שחקנית בתיאטרון חיפה בהצגות "דפוקים" ו"הגמדים מתחת לשמיכות", בתיאטרון הנפש בהצגה "לקפוץ מעל העננים" ובתיאטרון הארצי לנוער בהצגה "המצחיקה עם העגילים". שחקנית ויוצרת באנסמבל בובצ'קה במופע "Man I Feel Like a Woman".

רני אלון

שירת בתיאטרון צה"ל. בוגר סטודיו למשחק ניסן נתיב תל אביב. שחקן בתיאטרון האינקובטור בהצגות "בבל" ו"בית מטבחים 5", בתיאטרון אורנה פורת בהצגות "מבצע סבא" ו"מולאן" ובתיאטרון הארצי לנוער בהצגות "בייגלה" ו"צ'אפלין".

עמרי הכהן

בוגר הסטודיו למשחק ניסן נתיב בירושלים. מייסדי ושחקני קבוצת האימפרוביזציה "פורפליי". שחקן בהצגה "קברט חיינו ומותנו" אשר עלה בפסטיבל הבינלאומי מולדפסט 2016.

סימה ברמי

זמרת בלהקת הפאנק רוק Not On Tour הפעילה כ-8 שנים בארץ ובחו"ל, וכן זמרת בלהקת ההארדקור פאנק MooM. בוגרת המכינה של יורם לוינשטיין וסדנת "שקט מצלמים רעש" בסדנאות הבמה.

רוני מרקביץ'

גיטריסטית וסולנית בלהקת The Driers - טריו פוסט פאנק.

רוני דורון

בסיסט ומפיק מוסיקלי בוגר בית הספר "רימון". שיתף פעולה עם אמנים רבים, ביניהם: ירמי קפלן@ספנסרוסו, Rory, צד ג', איציק פצתי, מיכל לוטן, גיימבו גיי, Dirty fly ופרדו גראס.

תיאטרון האינקובטור

תיכון חדשים

חווה בראפ לסרטי תיכון

מילים ולחן: עומר הברון (גימבו גיי), עמית אולמן (פררו גראס) ועומר מור (איציק פצצתי)

במאי וכותב ראשי: עמית אולמן

ע. במאי: עומר הברון

הפקה מוזיקלית: עומר מור

תאורה: זכי קונאסמי

תפאורה: דני בילינסון

תלבושות: חן הוד (לוגו חולצות - מירב עוזיאל)

כוריאוגרפיה: סטפר הפקות - תמיר סטפר ודניאל מימון

מנהל הפקה: עירן פיטוסי

שחקנים/מוזיקאים:

עומר הברון - יואב

עמית אולמן - חנן רשף, עמי (אם סי חמורבי), אפי צמח

סימה ברמי - שמרית מנדל (שימי), אם סי סקאר

דורון גוברמן - מאיה עדן, שדרנית, סופי רשף (אמא של חנן)

רני אלון - ויקטור רשף, עודד אורבך, אגם, קובי, זאב החייל, שודר

עמרי הכהן - גל לוי (מיקרו), צחי ברגר, פרשן, מירן

גלי אשכנזי לוי - מיכל (אמא של יואב), בר, אם סי קלופדיה, קליוסטרו

עומר מור - מתופף, מספר, שופט

רועי דורון - בסיסט, אסי, אבא של שימי, דורי (מפקד יחידת השבוליים)

רוני מרקביץ - גיטריסטית, מורה לתנ"ך, אמא של שימי

צילום כריכה: יודן עבאדי | צילומים תוכניה: ארתור לנדה | עיצוב: סטודיו אתי קלדרון